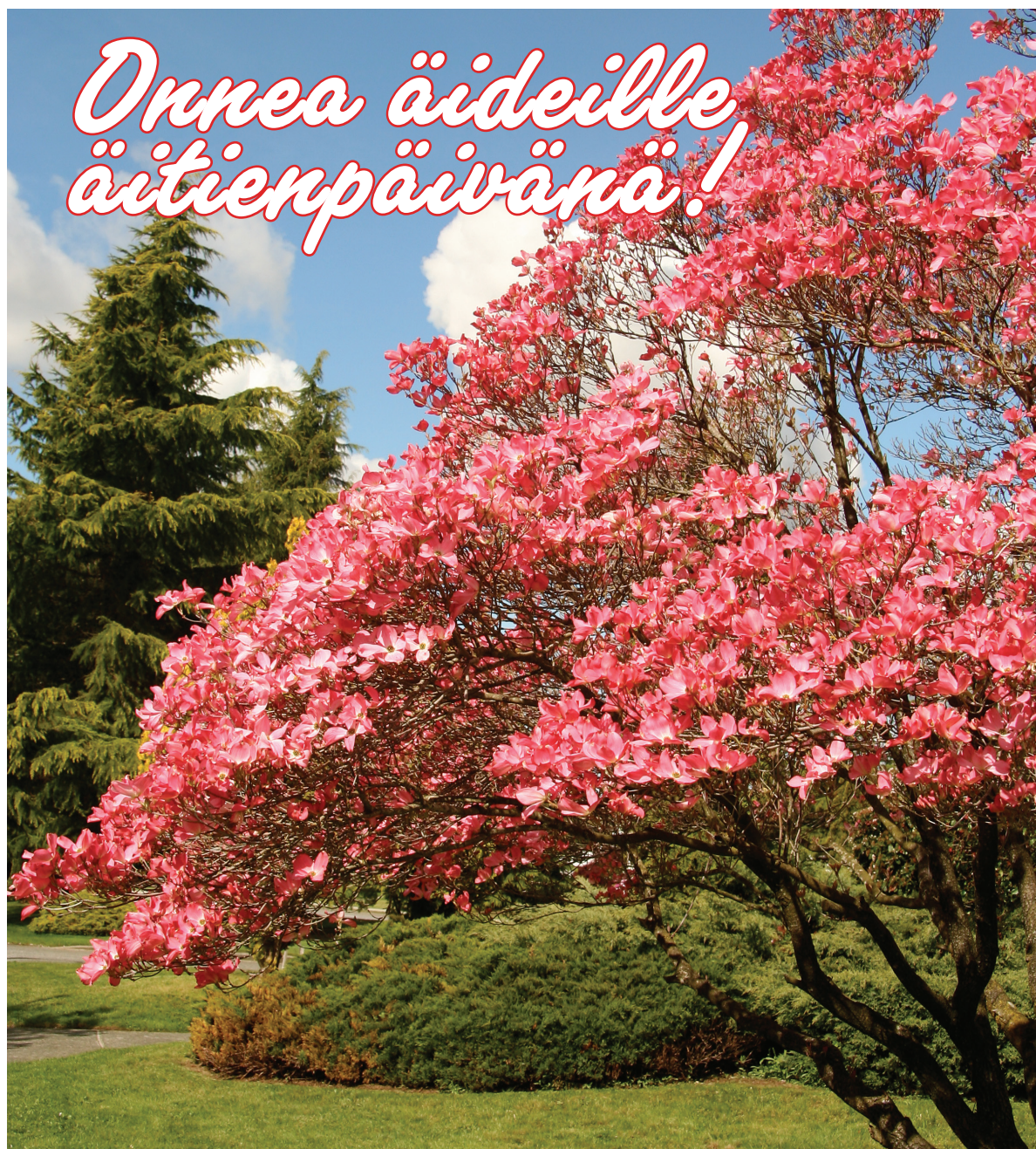

Todistaja

May-toukokuu 2011 No. 5 Volume 86

\$4.00 (HST INCL.) 3,50 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

*Onnea äideille
äitienpäivänä!*

Valittu elämään!

**Enkeli hiipi
Luojan luota
minut hän sinne vei
Nyt loppui kaikki
tuskat multa
Hyvästi äiti- ja isäkulta
Täällä äidin, isän
lapsena
en saanut kauan olla
Vaan taivaan
ilosaleihin
sain kutsuttuna tulla**

Tämän pienen runon olivat minun vanhempani kirjoittaneet minun ”kuolinvärssyksi” ja tätini Helsingissä oli valinnut kauniin valkoisen arkun minua varten. Sairastuin noin kolmevuotiaana ai-

vokalvontulehdukseen, mikä vielä nykyäänkin on vakava sairaus. Tämä tapahtui vuonna 1947, ja silloin sanottiin, vain yhden tuhannesta voi parantua täysin terveeksi. Olin niin sairas, ettei äitini voinut viedä minua Helsinkiin Lastensairaalaan, vaan kaksi hoitajaa vei minut sinne. Olin kaukana kotoani Toijalasta, eivätkä vanhempani voineet käydä minua katsomassa. Tätiäni asui Helsingissä ja kävi minua katsomassa ja kirjoitti sitten vanhemmilleni minun kuulumisiani.

Jatkuu sivulla 2

Leena Laukkanen

Jumala voi!

Pohjois-Amerikan suomalaisen helluntaiherätyksen jokavuotinen kesäkonferenssi pidetään tänä kesänä Thunder Bayssä. Ajankohtana on 28-31 heinäkuuta 2011 ja konferenssin teemana on ”JUMALA VOI!”

Juhlapuhujaksi saapuu pastori-evankelista Leo Niemelä, jota Jumala on käyttänyt voimakkaasti jo monen vuosikymmenen ajan niin Suomessa kuin eri puolilla maailmaakin. Uskonhengen Sanan julistus, harmonikalla säestetyt koskettavat hengelliset laulut, voimakas profeettallinen palvelutehtävä, Pyhän Hengen voiman ilmeneminen ja sairaiden parantuminen ovat olleet kirkkaasti osana Leon julistustoimintaa. Konferenssissa Leon harteilla ovat erityisesti ilta-kokousten julistus- ja rukouspalveluvastuut, jolloin odotamme Herran koskettavan monia pelastaen, parantaen ja täyten Pyhällä Hengellä. Mantereen omat veljet vastaavat konferenssin raamatututunneista ja muista erityis-tilaisuuksista. Haastattelin pastori Leo Niemelää ja kyselin hänen ajatuksiaan konferenssin lähestyessä.

Milloin olet lähtenyt evankeliumin työhön ja kuinka Jumala kutsui sinut?

Aloitin sananjulistajan tehtävät vuonna 1968 Kittilässä, jolloin minut pyydettiin Sodankylään teltatyöhön. Tulin uskoon vuonna 1966 ja sain voimakkaan kutsun ihan siinä samassa yhteydessä. Se tuli vahvana sisäisenä varmuutena ja näkynä. Tämä kutsumus on ollut niin voimakas ja selvä, että sitä minun ei ole koskaan tarvinnut epäillä vielä tähän päivään mennessä. Olin laittanut Jumalalle merkit, että jos saan selvän kutsun ja jos yksi ihminen tulee uskoon ja tulee seurakuntaan asti, niin silloin on minun aikani astua evankeliumin työhön. Siitä se alkoi.

Millaisissa tehtävissä olet palvellut menneinä vuosina?

Olen hengellisen työn sekatyömiehenä. Olen saanut palvella neljässä seurakunnassa paikallistyössä: Kittilässä, Kauhajoella, Elimäellä ja viimeisenä Lieksassa, josta jäin eläkkeelle, mutta suurimman

Jatkuu sivulla 4

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Anne Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

Valittu elämään!

JATKOA ETUSIVULTA

Kun sitten nuorena neitosena luin niitä kirjeitä, en voinut olla itkemättä, ne olivat niin vakavaa tekstiä. Tätini kuului Helsingin Saalemiin ja vei sinne esirukouspyynnön minun parantumiseni puolesta, vaikka kaikki toivo oli jo menetetty. Minulle on kerrottu, että Lauri Hokkanen oli silloin Helsingissä saarnaajana, ja silloin oli koko seurakunta ”huutanut Jumalan puoleen” minun puolestani ja Jumala todella kuuli rukoukset ja vastasi nopeasti. Aivan heti oli sairaudessani tapahtunut yllättävä käännös, ja parannuin kuudessa viikossa täysin terveeksi. Näin silloin näyn, että Jeesus tuli kävellessäni ikään kuin sellaisen palaneen ruohikon yli ja kosketti minua. Vieläkin muistan sen aivan selkeästi.

Kun äitini sitten tuli hakemaan minut kotiin ja tapasi sairaalan ylilääkärin professori Halmanin, olivat professorin sanat äidilleni: ”On suuri Jumalan ihme, että tämä tyttö on täysin terveenä teidän edessä. Tämä tauti ei jättänyt mitään jälkeä, ja jos jotakin tulee, niin se on uutta.” Tämä tauti ei jättänyt mitään jälkeä. Olen yksi tuhannesta, Jumalan valitsema. Tämä asia on kantanut minua läpi elämäni. Ja jos sielunvihollinen on halunnut lamaannuttaa uskotellen, ettei elämälläni ole mitään tarkoitusta, olen

aina voinut tarttua siihen, että minut on ikään kuin temmattu kuoleman porteilta elämään.

Silja Kansanen

Kun sitten viimeisen kerran tapasin äitini vuonna 1987, kertoi hän minulle asian, mitä oli kantanut suurena taakana koko elämänsä. Kun äiti oli alkanut odottaa minua joitakin kuukausia veljeni Markun syntymän jälkeen, oli isäni, vaikka olikin uskovainen, vaatinut aborttia. Olihan perheessä jo kaksi poikaa ja isä täytti 50 vuotta, eikä sota ollut vielä kokonaan loppunut. Äitini oli pakon edessä mennyt Hämeenlinnaan jonkun puoskarin luokse, joka teki

Leena 3 v.

tehtävänsä, mutta tässä minä kuitenkin olen kirjoittamassa tätä. Vapautin äitini hänen taakastaan ja sanoin, että jos hän olisi kertonut sen aikaisemmin minulle, hän itse olisi ollut vapaa. Se olisi vain vahvistanut sen, että jokin tarkoitus minun elämälläni on, vaikka en saisikaan sitä tässä ajassa koskaan tietää. Minun jälkeeni oli syntynyt vielä Erkki -poika, joka oli myös sairaana ja oli Tampereen Hatanpään sairaalassa. Hän kuoli siellä puolivuotiaana yleiseen myrkytykseen. Me sairastimme yhtä aikaa ja niin osamme vaihtuivat. Erkki-vauva meni taivaan ilosaleihin ja hänet haudattiin valkoisessa pikkuarkussa Toijalan hautausmaalle. Minulla ei ole hänestä minkäänlaista muistikuvaa, mutta taivaassa tavataan. Rukouksella on valtava voima vielä tänäkin päivänä. Kiitos Jumalalle!

LEENA LAUKKANEN, AUSTRALIA

AHS 2005

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Liian usein sanomatta jää pieni mutta tärkeä sana ”kiitos”. Äitienpäivänä meillä on syytä käyttää tätä sanaa ja sanoa se suurilla kirjaimilla äideillemme. KIITOS sinulle, oma rakas äitini kaikesta avustasi tässä lehden toiminnassa. Olet ollut suurena apuna minulle ihan alusta lähtien. Ennen kaikkea, kiitos rakkaudestasi, jota osoitat niin monella eri tavalla! Kauneimmat kukkakimppuni liitän näihin sanoihin. Toivotan sinulle ja kaikille äideille oikein siunattua äitienpäivää!

Toimistossa olemme kiitollisina ottaneet vastaan Todistaja-lehden uusintoja viimeisen kuukauden aikana. On ollut rohkaisevaa, kun on tullut myös uusia tilauksia muiden mukana. Haluan kiittää kaikkia, jotka tilaatte lehteä jatkuvasti, myös asiamiehiamme, jotka ovat suurena apuna tässä toiminnassa. Enkä voi olla kiittämättä kaikkia seurakuntia ja yksityishen-

kilöitä, jotka olette lähettäneet taloudellista tukea. Lehden toiminta on riippuvainen kaikista teistä. Olen saanut myös monilta hyvää palautetta, ja se innostaa lehden tekemisessä enemmän kuin sanat voivat kertoa. Kiitos!

Vaikka kesä on edessä... kuten toivomme, niin pitää kuitenkin jo puhua joulusta. Toivon saavani monia kirjoituksia Joulusanomaan, ja muistakaa lähettää kuvia mukana. Joulusanoma on jollekin ystäväillesi hyvä lahja, ja vielä parempi, jos siinä on kirjoituksesi kansien sisällä.

”Hetkiä elämässä” -palstaan toivon myös saavani aineistoa. Sinulla on varmasti joku mukava muisto, jonka voisit jakaa Todistaja-lehden lukijoiden kanssa.

Seuraava lehti on kaksoisnumero, mikä onkin selvä merkki kesän tulosta. Toivossa eletään! Oikein siunattuja ja mukavia hetkiä ja iloista kesän odotusta kaikille!

OUTI

Huomisen odotus

Sinua, Herra minun sydämeni ikävöi
odottain uuden päivän sarastusta.

Kiitos eilisestä vielä huulillani

painaudun rintaasi vasten.

Rakkautesi lämpö ympäröi minut

kuin untuvapeitto yön viileydessä.

Tässä huomina ei minua pelota.

Sodat, maanjäristykset, taloudellinen kaaos,

nälänhätä – neidän ovat todellisuutta.

Mutta sinun sanasi ja läsnäolosi

kätkevät minut siipiesi lämpöön ja suojaan.

Lupauksesi mukaan olet kanssani joka hetki
tunteuksistani riippumatta.

Huomina on jo kirjaasi kirjoitettu;

kaikki sen haasteet tiedossasi.

Herra, Sinua minä kiitän ja ylistän!

Sinun armosi ja rakkautesi on mittaamaton

kaikkia luotujasi kohtaan.

Siksi yhä odotan takaisin tuloasi –

Tule, Herra Jeesus.

Tuovi Jokinen 7.4.2011

Muistakaa - katsokaa - seuratkaa

Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa (Hebr. 13:7).

Hilja Tiittanen

Äitienpäivää ajatellessa nousi mieleeni tämä jae Raamatus-
ta. Vaikka siinä puhutaan johtajista, se tuntui myös vii-
taavan kahteen henkilöön elämässäni; omaan äitiini sekä
anoppiini, jota kutsun Lyyli-äidiksi. Heidän vaelluksensa
oli sellainen, jota haluan muistaa, katsoa ja seurata omassa
elämässäni.

Molemmat kokivat työntäyteisen elämän, joskus yli-
voimaiselta tuntuvine vaiheineen. Molemmat kasvattivat
lapsiaan sotien aikana ja joutuivat kahdesti jättämään ko-
tinsa ja pakenemaan sen tieltä. Molemmat joutuivat al-
kamaan alusta uudella paikkakunnalla rauhan tultua ja
ponnistamaan voimansa äärimmilleen. Molemmat olivat
myös tulleet elävään uskoon jo varhain nuoruudessaan. Ja
tämä teki heidän elämästään minulle esimerkillisen.

He molemmat ammensivat uskostaan voimaa ja iloa ar-
jen paineiden ja haasteiden keskellä. Molemmista huokui
sisäinen ilo, jota ei voinut järjellä selittää. Sana antaa sille
nimen: "Sanomaton ja kirkastunut." Äidillääni oli tapana
purkaa ilonsa ja surunsa lauluihin. Työn keskellä kuulin
hänen virittävän laulun uudelleen ja uudelleen. Niistä hän
ammensi voimaa, toivoa ja uskallusta silloin, kun sitä ei

Tulin tuntemaan Lyyli-äidin lähemmin nuorena mi-
niänä. Olin työssä Joensuun Keskussairaалassa ja usein va-
paapäivinä puolisoni Laurin kanssa ajoimme lyhyen bussi-
matkan kotiin Polvijärven Solan kylään maatilalle, jonka
pellot puolisoni perhe oli raivannut metsästä ja suosta so-
dan jälkeen. Työtä riitti valtavasti vielä 60-luvun alussa-
kin. Laurin lähtiessä peltotöihin jo varhain aamulla, minä
vähän ujustellen katselin omaa paikkaani. Lyyli-äidillä oli
talouden ohjaket käsissään ja hän delegoi lapsille omat
askarensa kullekin. Hän suhtautui minuun kuin omiin
lapsiinsa ja antoi minullekin tehtävän, tavallisesti ompe-
lukoneen ääressä. Hän sai minut tuntemaan, että olen osa
perhettä. Seurasin hänen elämäänsä ja ihmettelin hänen
sitkeyttään ja voimiaan kaiken keskellä.

Myöhemmin asuessamme Floridassa saimme pitää ap-
pivanhempia luonamme monena talvena useiden kuukau-
sien ajan kerrallaan. Niistä ovat jäänyt mieleen muistot
aina ahkerasta ja iloisesta Lyyli-äidistä, hänen valoisasta
uskostaan ja luottamuksestaan
Jumalaan. Monesti kuulimme
hänen tyytyväisenä toteavan,
miten hyvää huolta Suomessa
pidetään "meistä vanhoista".

Lyyli Karhinen

Takana: Maija-Liisa Vuoti, Helena Karhinen, Edessa: Hanna Vuoti, Hilja Tiittanen, Minna Vuoti, Terttu Karhinen, Juhani Vuoti (Tertun sylissä), Mark Karhinen

inhimillisesti ollut. Niillä hän ilmaisi ilonsa ja kiitollisuu-
tensa. Ei turhaan ole joku viisas sanonut: "If you wish to
lift your spirits, lift up your voice", suomeksi: "Jos haluat
nostaa mielialaasi, korota äänesi laulaen." Näiden laulujen
kautta löysi evankeliumin ilosanoma minunkin sydäme-
ni jo varhain. Äiti "puhui Jumalan Sanaa" niiden kautta.
Olen kirjoittanut äidistä ennenkin, mutta haluan kertoa
nyt anopistani.

kaustyö.

Sanassa sanotaan vanhurskaan puhuvan vielä kuoltu-
aan. Nämä rakkaat henkilöt puhuvat väkevästi minulle
vieläkin ja rukoukseni on, että voisin enemmän omassa
elämässäni seurata heidän uskoaan.

TERTTU KARHINEN

Heikko ihminen

Miten onkaan heikko ihminen, edessä luonnon voimien.
Niitä hallitsee vain Jumala, elämän, ajan antaja.
Niin usein unohdamme sen, kestää elämä vain hetkisen.
Jos vanha taikka nuori ois, niin vuodet kiittää pian pois.

Kun kaikki mitä omistaa kuin tuhka pilviin katoaa,
tai vesimassat kaiken sen hajottaa tieltä ihmisen.
Niin jospa edes silloin vois, katseensa kääntää maasta pois
ja pystyis Sinuun uskomaan ja turvautumaan Jumalaan.

Vaan moni vielä silloinkaan, ei usko, luota Jumalaan.

Vaan Häntä syyttää, kiroaa, kun elämä täällä ahdistaa.
Sen usein huomaan itsekin, kun joudun ahdistuksiin.
En aina jaksa uskoa ja Jumalaani turvata.

Jos osaisimme edes me, jotka Isän, Pojan tunnemme
viedä ihmisille sanoman rakkaudesta Suuren Jumalan.
Herra, näet tämän maailman, paljon, paljon tuskaa kokevan.
Joku valon lähde edes suo, joka toivon uuden meille tuo.

Suo meidän tehdä edes jotakin, niin että Sinut Mestarin
ihmiset oppisivat tuntemaan, Sinua päästä seuraamaan.

Kun oma sydän joskus on, niin täynnä tuskaa, lohduton
meidän silloin anna muistaa se; vie Sinun tiesi perille,

Missä surut, murheet kaikkoo, kun Taivaan portit aukeaa.
Siellä järise ei enää maa. Siellä ilo, onni asustaa.
Ei siellä myrskyt raivoa, ei tsunamitkaan ahdistaa.
Pyyhitty kaikki kyöneleet ja kevyet on askeleet.

Runo Japanin maanjäristyksen ja tsunamin jälkeen

Tuulikki Metsola

Kasvava seurakunta

Jumalan tarkoitus on aina kasvattaa seurakuntaa niin, että seurakunta lisääntyy. Apostolien teoissa sanotaan: "Hän lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen." Kuka lisäsi? Hän! Kaikki se, mitä meillä esim. Seinäjoella on matkan varrella tapahtunut on yli 15 vuoden prosessi. Ja nyt täytyy heti alussa sanoa, ettei kukaan ajattele, että kun minä olen siellä ollut pastorina, niin sen tähden tämä kaikki on tapahtunut. Ei! Olen ollut yhtenä osana toisten työtovereitten, vanhemmiston ja koko seurakunnan kanssa. Koskaan tämä työ ei ole yhden miehen eikä yhden naisen työtä, tämä on Jumalan työtä, jossa me kaikki saamme olla mukana. Kaikki se mitä on tapahtunut, on yksinomaan ja vain yhdestä syystä: Herra on ollut armollinen.

Raamattu sanoo: Hänen täyteydestään me saamme armoa armon päälle. Jumalan vaikutus on sitä, että Hän tekee mitä Hän tahtoo. Psalmin tekijä sanoo, Herra tekee mitä hän tahtoo niin taivaassa, merissä ja kaikissa syvyyksissä. Kun nyt puhutaan kasvavasta seurakunnasta, jokainen työntekijä, johtoryhmä, ja seurakunta haluaa, että seurakunta lisääntyy niillä, jotka saavat pelastuksen. Me elämme hyvin pitkälle kaupunkilaistuneessa yhteiskunnassa tänä päivänä, ja on hyvin tärkeää, että voisimme saavuttaa sen kaupungin asukkaat jossa asumme. Joskus Jumala voi antaa jonkun valtavan tapahtuman yhteen kaupunkiin. Muistamme Raamatusta Niiniven, 120 000 ihmistä. Se oli rysäys mikä tapahtui tuossa kaupungissa. Mutta usein on vain niin, että meidän koti-Suomessamme ja täälläkin nämä tähtikäpät poimitaan ikään kuin yksitellen. Yksilöihmisinä me tulemme Jeesuksen luokse. On ollut suuri etuoikeus olla mukana kaikki nämä vuodet,

kohta 37 vuotta pastorina, ja joka paikassa, missä ollaan tehty työtä, on saatu nähdä kasvua.

Kun ajattelen seurakuntaa, niin lainaan ajatuksia eräästä kirjasta: "Millaiset seurakunnat voivat tavoittaa kaupunkia Kristukselle? Millaiset seurakunnat voivat veräät seurakunnattomia Kristukselle? Millaiset seurakunnat voivat voittaa vallitsevat kielteiset käsitykset, jotta seurakunnat voisivat vaikuttaa länsimailman kaupunkikeihin?" Seuraavassa on yhteenveto vaikuttavan seurakunnan ominaisuuksista. Tässä on asioita, jotka oikeastaan ovat meillä toteutuneet. Siis yhteenveto voimakkaasti vaikuttavan seurakunnan ominaisuuksista: Määrätietoinen ja odottava, omistautuu tavoittamaan kadotettuja opettamalla uskovat rukoilemaan, palvomaan Jumalaa, välittämään, varustamaan ja todistamaan.

Onkohan meiltä kadoksissa tämä henkilökohtainen todistus? Sitä voimaa me tarvitsemme arkielämän keskelle tänä aikana. Tällainen seurakunta on uskollinen ja joustava, kunnioittaa sille annettua tehtävää enemmän kuin ihmisten traditioita, uudistuva ja joustava seurakunta, mutta ei kuitenkaan koskaan loukkaa Raamatun arvovaltaa. Se on armollinen ja ihmissuhteisiin panostava seurakunta. Painottaa Jumalan rakkautta, hyväksyntää, anteeksi-antamista, vaalii ihmissuhteita niin, että ihmiset voivat kokea mielekästä yhteyttä keskenään. Sehän oli apostolisen alkuaajan seurakunnan valtaisa voima, tämä yhteyden voima. Edelleen, se on rakastava ja välittävä, huolehtii yhtä paljon uskovien kuin pelastumattomienkin tarpeista. Se on iloinen ja ylistävä, palvoo Jumalan pyhyyttä, suostuu kuuliaisesti Kristuksen herruuteen ja ammentaa aktiivisesti Pyhän Hengen voimaa. Elinvoimainen ja toimiva, varustaa ihmisiä löytämään ja käyttämään hengellisiä lahjoja. Auttaa ihmisiä löytämään voiman palvella muita. Se on kasvava ja li-

Martti Kallionpää

sääntyvä, auttaa uskovia kasvamaan, murtautuu kasvuaan rajoittavien esteiden läpi ja moninkertaistuu.

Voimakkaasti vaikuttavan seurakunnan läpimurtoajattelu koskee sekä seurakunnan sisäistä että ulospäin suuntautuvaa työtä. Se alkaa siitä, että oivalletaan Jumalan suuruus uudella tavalla, kun uskovat käsittävät Jumalan voiman ja heidän käyttöönsä annetut rajattomat voimavarat. Läpimurtoajattelu muuttaa kielteiset ajatukset myönteisiksi. Antaa vastauksen mäsennukselle ja johtaa luovien aloitteiden tekemiseen. Näin seurakunta murtautuu läpi ja voittaa kadotetut Jumalan valtakuntaan.

Mitä olemme täällä Seinäjoella tehneet, mitä toiset eivät olisi myös tehneet? Tuskin mitään! Mutta meillä on tällainen 5 kohdan ohjelma, joka on niin yksinkertainen, ja nimitän sitä näyksi. Apt. 26:17 Paavali kirjoittaa, että koko Aasia sai kuulla Herran Sanan. Häntä poltti näky. Näkyhän on ilmestys Jumalalta. Näyn mies näkee us-

kon silmillä asioita. Näyn miehellä on luja perustus ja hänet tunnetaan mielen lujudesta. Danielista voidaan näin puhua. Yksilöihminen, yhtä hyvin kuin seurakunta, voi saada näyn ja ilmestyksen Jumalalta. Mikä on ollut meille ilmestys? Kirjoitin sen muistiin kerran, kun Jumala yhtäkkiä alkoi puhua. Mitkä asiat voivat vaikuttaa vahvan herätyksen meidän kaupungissamme? Tässä on viisi asiaa, asioita jotka ovat hyvin yksinkertaisia. Aloimme rukoilla ja edelleen rukoillaan. Meillä on kymmenkunta rukouskokousta viikossa, jossa on monta kymmentä ihmistä joka päivä rukoilemassa. Pyydämme Jumalan vaikutusta, Jumalan siunausta ja että taivas lähtee liikkeelle. Työntekijöinä tulemme joka keskiviikko neljäksi tunniksi kirkolle ja ketkä vaan pääsevät, tulevat kanssamme. Kuljemme sielä, annamme musiikin soida, rukoilemme kielillä, välillä olemme polvillaan: "Herra vaikuta tämän kaupungin elämään." Apostolista sanotaan, että he lähtivät ja saarnasivat ja Herra vaikutti. Jos ei Jumala vaikuta, eihän tästä mitään tule. Tämä on Herran työtä. Herra vaikutti ja me aloimme rukoilla. Siitä on lähes 20 vuotta aikaa. Myös jaamme joka päivä ruokaa ihmisille, jotka odottavat kirkkomme ovelta sadan metrin pituisessa jonossa. Jaetaan paketteja. Eräs veli kiertää kaupungissa, hakee liikkeistä ruokaa. Hänellä on hyvät suhteet niihin, ja hän on oikein antautunut tähän työhön ja ne, jotka tulevat päivärukouskokouksemme pääsevät ensimmäisinä jonoon. Pieni näky tämäkin. Joskus heitä tulee sata ihmistä rukouskokoukseen. Osa heistä ei ole uskossa ja me julistamme samalla evankeliumia.

MARTTI KALLIONPÄÄ
(MUKAILTU REFERAATTI
TALVIPÄIVILLÄ 26.02.2011)

Jumala voi!

JATKOA ETUSIVULTA

osan olen toiminut kiertävänä julistajana. Armoitukseni on ollut suurelta osaltaan evankelista, johon vuosien varrella on tullut myöskin opettaminen mukaan.

Kerro muutama rohkaiseva kokemus sananjulistajan poluilta.

Kävin lähetysmatkoilla Venäjän-Karjalassa noin viiden vuoden ajan. Tuolta ajalta on paljon voimakkaita muistoja, jolloin Jumala ilmestyi ihmeellisellä tavalla. Erään kerran olimme Sortavalassa, jossa tilaisuuteen saapui armeijan majuri rouvansa ja kaksivuotiaan pikkupoikansa kanssa. Pojalla oli päässä hyvin vakava hermoratasairaus, hän oli jäänyt kehityksestä jälkeen, ei puhunut eikä liikkunut. Pojan kerrottiin makaavan

vain apaattisena omassa sängyssään ja vanhemmille oli kerrottu, että poika ei eläisi enää pitkään.

Pyysin pariskunnan esille pienen poikansa kanssa ja kysyin: "Uskotteko, että Jumala voi parantaa poikanne?" He vastasivat uskovansa ja kahden sananjulistajaveljen kanssa rukoilimme pojan puolesta. Rukouksen lopussa sain profetian sanan Herralta ja sanoin, että tänä iltana kotiin tultuanne saatte nähdä ensimmäisen ihmeen. Jonkun ajan kuluttua tulimme Sortavalan takaisin pitämään kokouksia. Nyt koko perhe osallistui kokoukseen ja iloisesti he kertoivat meille, mitä oli tapahtunut. He kertoivat, että he menivät kotiinsa kokouksen jälkeen ja olivat keittiössä, kun yhtäkkiä alkoi makuuhuoneesta kuulua ääniä. Äiti juoksi sinne katsomaan ja ensimmäinen ihme oli tapahtunut: pikkupoika oli ensimmäistä kertaa noussut omin voi-

min pinnasängyssä seisomaan. Poika parani täydellisesti ja otti kehityksessä ikäisensä lapset kiinni ja on tänään terve, jo toisella kymmenellä oleva poika. Pari vuotta sitten viimeksi sain eräältä Karjalan työtä tekevältä pastorilta viestin tästä pojasta.

Vuoden vaihteessa olin Teneriffalla turistikirkossa julistusvastuussa. Oli kokoussarjan viimeinen kokous ja tilaisuuteen oli saapunut vanhemmistoveli Tampereelta. Jumalan Henki antoi minulle kokouksen aikana tiedon sanat ja sanoin, että nyt jonkun polvi paranee. Kokouksen jälkeen olin jo unohtanut koko tapauksen, kun tämä kyseinen veli tuli luokseni ja kertoi, että se sana oli juuri hänelle. Minä kysyin, että mikä sana? Ja silloin hän kertoi, että kun olin sanonut sanoman polvesta, hänen polvensa parani samassa hetkessä ja on nyt terve.

Kuinka näet Suomen hengellisen tilan tänään?

Suomen helluntaiherätys on vedenjakajal-

la, enkä osaa sanoa, kumpaan suuntaan päin se kallistuu. Samanaikaisesti on ilo todeta, että joillakin paikkakunnilla on hyvää virvoituksen aikaa. Tilaisuuksissa on avoin ilmapiiri ja on hyvä julistaa, mutta uskoontuloja on aivan liian vähän. Niitä tarvitaan lisää. Suomi tarvitsee herätystä!

Millä mielellä olet tulossa Kanadaan ja mikä on sanomasi siirtosuomalaisille Thunder Bayn konferenssissa?

Tulen oikein hyvällä mielellä ja kun olen miettinyt tulevia kokouksia, niin sisälläni on kirkas näky. Sanoma johtaa uudistumiseen, uskonalueisiin ja että meidän tulee julistaa Jumalan Sanaa ja pitäytyä siihen.

Pohjois-Amerikan siirtolaiskansalle tahdotin sanoa, että tärkeintä on se, että saamme, niin kuin Daavid, uudelleen ja uudelleen täyttyä Pyhällä Hengellä ja voimalla.

MARKO SELKOMAA

Ylistyskoulu – osa 7

“Ylistyksen 7 hepreankielistä sanaa”

Vanhassa testamentissa, ja siellä erityisesti Psalmeissa käytetään seitsemää eri hepreankielistä sanaa, jotka on käännetty meidän suomalaisiin Raamattuihin sanoilla ”kiittää, ylistää, siunata”. Tutkimalla näitä sanoja tarkemmin pääsemme syvemmin ymmärtämään miten monella eri tapaa Jumala on tarkoittanut meidän ylistäen ja kiittäen häntä. Tässä lyhyt selitys näistä seitsemästä sanasta:

1. Yadah

Sana yadah tarkoittaa ”kiittää, ylistää, juhliä”. Sanan alkuperäisestä merkityksestä löytyy myös ajatus ”ojennetusta kädestä”, josta on johdettu merkitys ”palvoa ojenetuin käsin”. Sanaa käytetään runsaasti Raamatussa, esimerkkinä Ps. 57:10: *”Herra, sinua minä kiitän (yadah) kansojen joukossa, veisaan sinun kiitostasi (zamar) kansakuntien keskuudessa.”*

2. Towdah

Charles Tombleyn mukaan tätä sanaa käytetään nykykreikassa merkitsemään kiitosta. Sen varsinainen merkitys on käden ojentaminen palvonnan, tunnustuksen tai hyväksymisen osoitukseksi. Esimerkki Raamatusta: *”Joka kiitosta (towdah) uhraa se kunnioittaa minua; joka ottaa tiestänsä vaarin, sen minä annan nähdä Jumalan*

autuuden” (Ps. 50:23). Näemme siis tässä, että siihen kiitokseen, jota uhraamme Herralle, kuuluu myös luonnollisena osana käsien ojentaminen tai käsien kohottaminen Herran puoleen (Ps. 134:2).

3. Halal

Sanasta halal ja Jumalan nimestä Jahve, tulee yhdistetty sana ”halleluja”, joka käännettynä tarkoittaa ”ylistä Jumalaa” tai ”ylistä Herraa”. Mitä siis tarkoittaa sana halal? Halal tarkoittaa ”olla kirkas, loistaa, kerskailla, näyttää, ylistää maasta taivaaseen, juhliä, olla äänekkään hullu”. Ymmärrämme saman tien, että on hyvin voimakkaasta ilmaisusta kyse! Suomen kielellä voimme leikkisästi antaa sanoille halal ja halleluja lisäväriä: On kyseessä halleLUJAA eikä halleHILJAA. Silti tähän sisältyy totuuden siemen. Halal-sanasta kautta ymmärrämme, että meillä on oikeus ja vapaus ylistää Jumalaa hyvin kokonaisvaltaisesti ja äänekkäästi. Ja kyllä oikeus ja kohtuuskin vaatii, että ylistämme Herraamme maasta taivaaseen.

4. Shabach

Jos mahdollista, shabach on vieläkin voimakkaampi ylistyksen ilmaisu. Sana shabach tarkoittaa ”puhutella äänekkääseen sävyyn, käskä, riemuita, iloita suuresti, huutaa”. Psalmi 145:4 sanoo: *”Sukupolvi*

ylistää (shabach) sukupolvelle sinun tekojasi, ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi.” Vanhemman sukupolven vastuu on näyttää esimerkkiä ja ylistää Herraa hyvin voimallisesti, niin että seuraava sukupolvi näkee ja kuulee meidän kauttamme Herran suuruuden ja Herran voimalliset teot!

5. Barak

Sana barak tarkoittaa ”siunata, kiittää, kumartua palvovassa asennossa, polvistua, kiittää Jumalaa odottaen saavansa jotain”. Esimerkki tästä sanasta löytyy tutusta raamatunjakeesta, Ps. 103:1: *”Kiitä (barak) Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.”*

6. Zamar

Sana zamar tarkoittaa ”näppäillä kieliä, laulaa, musisoida, soittaa”, ja sitä käytetään näin ollen myös instrumentaalisesta palvonnasta ja ylistyksestä. Ps. 33:2 sanoo: *”Ylistäkää (yadah) Herraa kanteleilla, soitakaa (zamar) hänelle kymmenkielisillä harpuilla.”*

7. Tehillah

Sana tehillah tarkoittaa ”laulaa, ylistää, ylistyslaulu”. Sanaa käytetään laajasti erityisesti Psalmeissa. Esimerkkinä Ps. 22:4 jossa sanotaan: *”Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten (tehil-*

lah) keskellä”. Kun laulamme ylistys- ja kiitoslauluja, voimme odottaa erityistä Jumalan ilmestymistä.

Näin pikaisesti tutkimalla näitä sanoja ymmärrämme, että raamatulliseen ylistykseen ja palvontaan kuuluu hyvin kokonaisvaltaisia ilmaisutapoja. Voimme ja saamme iloita, riemuita, nostaa käsiämme, kohottaa riemuhuutoa, polvistua, laulaa, soittaa, jne. Psalmien viimeinen jae kehottaakin meitä: *”Kaikki, jossa henki on, ylistäkää (halal) Herraa! Halleluja!*

PETRI KOSONEN

Lähdetiedot: Strong's Concordance.

Charles Trombleyn kirja ”Ylistys, usko toiminna”

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan ammatillisia työkaluja OSA 5

TRANSFERENSSI JA PROJEKTIO

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan on tärkeää ymmärtää, mitä transferenssi merkitsee sielunhoitosuhteessa. Transferenssi liittyy hoidettavan varhaisiin ihmissuhteisiin. Esimerkiksi suhde vanhempiin tai muihin lapsuuden tärkeisiin ihmisiin, sekä tunnepohjainen kokemus heistä, voi siirtyä ammatilliseen hoitosuhteeseen ja hoidettava alkaa suhtautua sielunhoitajaan samalla tavalla kuin hän on aikoinaan suhtautunut johonkin menneisyyteensä kuuluneeseen henkilöön.

On mielenkiintoista, että hoidettavan käsitys Jumalasta ja hänen tunnepohjainen kokemuksensa Jumalasta voi olla joko samanlainen kuin hänen isä- tai äiti kuvansa. Myös hoidettavan suhtautumisessa (esim. tunnepohjaiset odotukset) suhteessa sielunhoitajaan ja sielunhoitotilanteeseen voi olla samankaltaisia piirteitä (Hyrck, 1995). Esim. henkilö, joka on lapsuudessaan kokenut itsensä tavalla tai toisella hyljeksityksi, vaikkapa vanhempiensa taholta, saattaa kokea, ettei Jumalakaan hänestä todella välitä, että Jumala on kiireinen ja kylmäkiskoinen. Sisimmässään hän todennäköi-

sesti siirrostaa tämän jumalakäsityksensä myös sielunhoitajan ominaisuuksiin ja olettaa, että tämä on hänen jumalakuvansa kaltainen.

Hänen nk. transferenssiodotuksensa suhteessa sielunhoitajaan voi olla esim. että ”ei siihen voi kumminkaan luottaa...” (niin kuin ei kehenkään muuhunkaan ihmiseen tai edes Jumalaan). Toisaalta, usein sielunhoidon alkuvaiheessa hoidettava saattaa odottaa, että sielunhoitaja täyttää hänen kaikki tarpeensa esim. on aina saatavilla, ja jos ei ole, niin hän pettyy taas ja kierre jatkuu. Toisin sanoen, sisimmässään tällainen ihminen, jolla on tällä tavalla vääristynyt käsitys Jumalasta, odottaa, että ennen pitkää myös sielunhoitaja ”hylkää” hänet eikä enää halua ”hoitaa” hänen tapaustaan. Hän saattaa myös enemmän tai vähemmän tiedostamattaan, eräänlaisen toistamispakon ajamana ’pedata’ tilannetta siihen suuntaan.

Toisaalta henkilö, joka esimerkiksi lapsuutensa auktoriteettien taholta on kokenut nujertavaa arvostelua saattaa kokea, että Jumala on tuomitseva, pikkutarkka ja arvosteleva jonka mittaria ei koskaan voi täyttää, jolle mikään ei ole kyllin hyvää. Hahmo, joka istuu pilven päällä pitkän

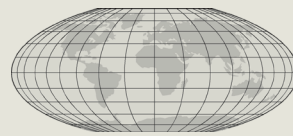
kieltolistan kanssa ja heittelee kuumia kiviä ihmisten niskaan. Sielunhoitotilanteeseen tullessaan hän saattaa kirjaimellisesti pelätä sielunhoitajan olevan samanlainen arvosteleva ja häntä tuomitseva hahmo. Itseasiassa tällaisella vääristyneellä roolilla on pitkät kirkkohistorialliset perinteet. Lutherin aikoihin Roomalaiskatolisisessa kirkossa rippi-isä saattoi synninpäästön ohella määrätä myös synnin vakavuuden mukaisia hyvitystekoja. Onkin tärkeää, ettei terapeuttisesti toimiva sielunhoitaja joudu tahtomattaan tällaiseen rooliin hoidettavan silmissä, ettei hän omaksu tuomarin roolia. Joskus näin voi käydä, jos sielunhoitaja ei tunnista tätä nimenomaista transferenssia, jota hoidettava häneen yrittää siirtää ja mikäli hänen oma jumalakuvansa on samankaltainen. (Hyrck, 1997, sivut 71-89)

Vaikka transferenssiodotus onkin olemassa, on tärkeää, ettei sielunhoitaja ryhdy minkäänlaisten käskyjen avulla ohjailemaan kenenkään elämää, eikä laatimaan järjestyssääntöjä kenenkään sisäisen vankeilan seinälle. Terapeuttisen sielunhoidon tavoite on ohjata ihminen vapauteen. On

Jatkuu sivulla 10

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Halauksia ja suudelmia

Neljätoista vuoden jälkeen hyvät ystävämme Kanadasta Anne ja Aulis Lappalainen ovat olleet vierainamme jo muutaman viikon. He olivat lähetystyössä täällä Etiopissa yhteensä kymmenen vuotta juuri niinä aikoina, kun maassa oli monenlaisia koettelemuksia. Välillä heidät ajettiin pois maasta poliittisten tilanteiden vuoksi ja välillä taas oli lähdettävä kotimatkalle Kanadaan lähes kuolemankielissä sairauden kourissa. Mutta he eivät ole niin helposti periksi antavia ihmisiä, vaan kentälle palattiin taas uudelleen ja Jumalan valtakuntaa palveltiin monilla eri tavoilla. Nyt 14 vuoden jälkeen he saivat vierailla rakastamansa kansan keskellä.

Etiopialaiset "ladyt"

Ystävyys kestää 14 vuoden jälkeenkin

Ensimmäinen vaikutelma ystäviemme vierailusta oli, että kaikki halusivat tervehtiä Annea ja Aulista kunnon Etiopialaisella halauksella ja poskisuudelmilla. Heti saatoimme havaita että nämä, neljätoista vuoden jälkeen maahan vierailulle palanneet ihmiset, olivat etiopilaisille hyvin rakkaita. Välillä Annella olikin posket märkänä, kun ystävät tulivat häntä innokkaasti tervehtimään. Aulista vietiin katsomaan hänen rakentamiaan kirkkoja ja taloja ja yhdessä ihmeteltiin, miten hyvässä kunnossa ne vieläkin ovat. Joku paikallinen insinööri oli jo jonkun vuoden ihmetellyt Jimman kirkkorakennusta, että miten se on oikein tehty, kun ei ole rappeutumisen jälkiä kohta 15 vuoden käytön jälkeen. Totesin siihen, että kysymys ei ole niinkään siitä, miten se on rakennettu, vaan kuka sen rakensi. Ra-

kennusasioissa Aulis ei jättänyt varaa kompromisseille!

Annen ja Auliksen vierailun yhteydessä teimme jälleen havaintoja lähettien ja paikallisen väestön välisestä suhteesta. Ne kertovat paljon. Usein tulee mietittyä, mikä näillä lähetyskentillä on kaikkein tärkeintä ja mitä lopultakin jää jäljelle tekemästä työstä. Tietenkin heti tulee mieleen, että uskontulleet ihmiset ovat sitä arvokkainta iankaikkisuusviljaa taivaan aittoihin, eikä sitä korvaa mikään. Mutta heti samaan hengenvetoon on todettava, että ihmissuhteet, toinen toistensa kunnioittaminen, ar-

vostaminen ja rakkaus, ovat niitä hyveitä, jotka eivät koskaan katoa ihmisten sydämistä tai muistista. Tämän saimme selkeästi nähdä paikallisten tavatessa Annen ja Auliksen pitkän ajan jälkeen. Lähetteinä me voimme auttaa ihmisiä monilla eri tavoilla, rakentaa kouluja, sairaaloita ja kirkkoja tai antaa vaatteita, tavaroita ja rahaa, jotta ihmisillä olisi helpompaa ja elämä veisi eteenpäin. Voimme tehdä paljon monenlaista hyvää ja osoittaa siten hyvyttä ja laupeutta. Mutta jos kaikesta huolimatta näissä tilanteissa jää säröä

ihmissuhteisiin tai sanoma maailman Vapahtajasta, Kristuksesta Jeesuksesta jää tuntemattomaksi, niin parhaimmillaankin apu on vain muutamaa vuotta tai vuosikymmentä varten. Tottahan se on erittäin hyvä, mutta Kristuksen tuntemisen kautta apu on iankaikkista. Luulen, että Auliksen ja Annen kohdalla nimenomaan halaamaan ja suutelemaan tulleet ihmiset halusivat osoittaa kiitollisuutensa siitä rakkaudenosoituksesta ja Kristuksen tuntemiseen johdattavasta elämästä ja sanoista, mitä he kauan sitten

olivat siellä omalla panoksellaan viljelleet. Tuntui kuin vielä nykyin paikalla oli vahva Kristuksen tuoksu!

Kolumbus-apinat

Matkalle Jimmasta Shebeen, vieraitemme entiselle kotipaikalle, lähdimme Auliksen toivomuksesta jo 4:30 aamulla. Miksikö? Että ehtisimme kuulla apinoiden mahtavaa aamukonserttia aurin-

Kolumbus apina

gon nousun aikaan Sheben lähistöllä olevassa sademetsässä. Ehdimme juuri paikalle aurin-

Jatkuu sivulla 10

Jouduimme jättämään Liberian

Pienestä pitäen sain käydä pyhäkoulua ja olla seurakunnassa, jossa lähetystyö oli rakas. Ensin Helsingin Saalemissa, ja sitten Toronton Saalem-seurakunnassa. Eipä hämmästyttävää, että jo nuorena sain lähetyskutsun. Jumala johti askeleeni ja opiskeluni, niinpä saavuin Liberiaan, Länsi-Afrikkaan vuonna 1976 oppikoulunopettajan tehtävään. Vuonna 1986 avoидуin lähetysaarnajaksi James Kellyn kanssa. Yhdessä jatkoimme opetustyötä raamattukoululla. Vuonna 1990 sisällissodan johdosta jouduimme jättämään rakkaat liberialaiset veljemme ja sisaremmemme. Kahdenkymmenen vuoden jälkeen saimme tilaisuuden palata heitä tervehtimään.

Monrovia alueen saarnaajien seminaarin osaanottajia

Mitkä ihanat kolme viikkoa saimmekaan viettää Liberiaassa, Länsi-Afrikassa joululoman aikana! Mikä etuoikeus oli saada nähdä Jumalan työn hedelmää ja kuulla palavia todistuksia Jumalan uskollisuudesta viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana, jopa sodan ja kärsimysten keskellä!

Vuonna 1990 jouduimme sodan takia jättämään Liberian. Oli suljettava raamattukoulun ovet, oppilaamme hajaantuivat. Jotkut heistä pystyivät palaamaan kotiseuduilleen, joitakin tapettiin, ja monet pakenivat muihin maihin, jopa Amerikkaan asti. Jumala ihmeellisesti varjeli monia heistä sokaisten sotilaitten silmät, niin etteivät he huomanneet, kun oppilaamme ohittivat heidät ja näin pääsivät turvapaikkaan.

Sotavuosien aikana moni entinen oppilaamme pääsi Togoon jatkamaan lukujaan ja myös valmistumaan. Jotkut taas perustivat raamattukouluja evakko-kämppeihin ja niin kouluttivat työntekijöitä tulevaa Liberian seurakuntaa varten. Miten ilo täyttikään sydämemme nähdessämme, kuinka Jumala käyttää näitä entisiä oppilaitamme monessa eri johtavassa tehtävässä! He ovat toiminnan- ja alueenjohtajia eri helluntaiuskontokunnissa: pastoreita, evankelistoja, ja raamattukoulun johtajia ja opettajia, ”opettajia liberialaisia opettamaan liberialaisia” niin kuin

koulun tunnuslausekin sanoo. Monroviaan raamattukoulun lisäksi, on nykyään neljä alemman tason raamattukoulua. Viides koulu, joka tuhouttiin sodan aikana, ennallistetaan ja avataan jälleen lähiaikoina.

Seurakunnat ovat kasvaneet valtavasti: kaksikymmentä vuotta sitten Monroviaan alueella oli noin 15-20 Assemblies of God seurakuntaa. Nykyään samalla alueella on noin viisikymmentä seurakuntaa. Uusia seurakuntia syntyy ympäri maata, ja samanaikaisesti entisten seurakuntien jäsenmäärät kasvavat. Monet seurakunnat ovat myös avanneet kouluja, että lapset saavat kristillisen perustan.

Vierailumme aikana opetimme kolmen päivän saarnaajien seminaarissa ja yhden päivän naisten työntekijöiden kokouksessa, saarnasimme seurakunnissa ja

kahdessa eri alueen joulukonferenssissa. Paikalliset seurakunnat kokoontuvat useaksi päiväksi rakentamaan yhteisestä uskosta jouluviikon aikana. Yhteinen ilo ja rohkaisu oli todellakin virvoittavaa!

Tahdomme erikokoisesti kiittää teitä, jotka avustitte meitä Liberian-matkallamme. Olemme kiitollisia Jumalalle ihanasta lähetysmatkasta, mutta samalla myös siitä, että saamme palvella Häntä Native American Raamattukoululla, jossa Hän myös valmistaa työntekijöitä elovainioille. Sydämelliset kiitoksemme uskollisesta kannatuksesta, rukouksin ja uhreihin, että voimme jatkaa työtämme. Rukoilkaa kanssamme: Jumalan jatkuvaa siunausta Liberian ylle ja aineellista tukea NABC:n. Saakoon Taivaan Isä runsaasti palkita teitä!

HÄNEN PALVELUKSESSAAN,
JAMES JA TARJA-LIISA KELLY

Native American Bible College

P.O. Box 248

355 Albert Currie Road

Shannon, NC 28386

Phone: 910-843-5304

jkellynativeamericanbiblecollege.org

librarian@nativeamericanbiblecollege.org

Jumalan koulussa

Ranskalainen Eric oli hyvin toimeentuleva johtavassa asemassa työskennellyt nuori mies, kun hän tuli uskoon. Suuren ilon vallatessa sydämensä hän halusi lähteä opiskelemaan Raamatua. Hän haki raamattukouluumme, otti sapattivuoden työstään ja muutti Belgiaan. Tämä kaikki tapahtui vain kaksi vuotta sitten. Kun hän nyt kävelee raamattukoulun käytävillä, hänen pitkänhaukeat jalkansa nousevat reippaasti, hänen kasvonsa säteilevät hymyä kun hän huikkaa:

Eric Garel

”Bonjour, suurenmaisia asioita on tapahtunut minulle!” Hän saa meidätkin hymyilemään. On etuoikeus nähdä kuinka Jumala muuttaa jo hyvinkin ihmisen elämän vielä paremmaksi, vielä ihanammaksi kuin mitä on voinut edes kuvitella. Sen lisäksi että Eric löysi Jeesuksen pelastajanaan ja Herranaan, hän löysi kauniin kristityn vaimon. He ovat nyt naimisissa ja pienen pojan vanhempia. Eric meni kasteelle 6.2. joka oli Alex-poikamme 4-vuotis syntymäpäivä.

Opettaessamme Ericin kaltaisia aikuisia meitä hämmästytt-

Riku, Alex ja Anne

tää se kuinka harvassa he ovat. Anne sanoo, että vain harvoin hänen kohdalleen on tullut keskieuropalaista oppilasta, joka on niin nälkäinen jokaisesta lauseesta ja toisaalta niin tietämättömänsä kirkkohistoriasta tai lähetystyöhistoriasta on silmiä avaavaa. Tämä nuorimies on hyvä esimerkki niistä korkeasti koulutetuista, menestyvistä, johtoasemissa olevista eurooppalaisista, jotka etsivät Herraa hengelliseen nälkäänsä. Ja heidän nälkäänsä täytyy ja janonsa tyydyttyä! Kiitos Herra!

RIKU JA ANNE TUPPURAINEN

Mikä tulevaisuus Eiralla nyt!

Eira Taimi Tuulikki syntyi Taimi ja Kalle Kallisen perheeseen Ähtärin Vääräkoskella kauniina kevätpäivänä. Aikaisemmin perheessä oli kaksi tytärtä Anne-li ja Kaarina. Kaarinan ja Eiran ikäeroa oli vain reilu vuosi ja siksi nämä kaksi olivatkin ”ylimmät ystävykset” heti pienestä pitäen. Yhdessä kaikki leikit leikittiin, koulua käytiin ja kokouksissa istuttiin, kuinkas muuten, helluntaikodissa kun oltiin.

Pappa Kallinen oli erittäin lahjakas musikaalisesti, soitti monia eri instrumentteja ja huomasi heti, että Kaarinalla on soittajan lahjoja, Eiralla ei niinkään. Kaarinalle ostettiin haitari, mutta Eira laitettiin oppikouluun! Ei ollut tavallista, että tehtaan työläisen lapsia pantiin oppikouluun, mutta vanhemmat sekä opettaja huomasivat, että Eira on älykäs ja kannattaa laittaa oppikouluun. Kouluun oli matkaa viisi kilometriä, eikä ollut bussikuljetusta, ei edes polkupyörää ja kävellen taivallettiin tuo matka menen tullen. Siitäkö johtui Eiran kävelyinnostus aivan loppuun saakka (joskus jopa juoksu aina maratoneihin saakka)?

Koti oli köyhä aineellisesti, mutta henkisesti rikas. Pienessä kodissamme majoitettiin aina kaikki paikkakunnalla vierailevat saarnaajat, lähetystyöntekijät ja evankelistat. Saatiin laajaa näkökulmaa koko maailman laajuiseen Jumalan valtakunnan työhön. Jeesus tuli rakkaaksi Eirallekin ja elämä luovutettiin Herran käsiin jo teinivuosina. Yhdessä Kaarina-siskon kanssa Eira asteli kasteelle kodin uimarannassa ehkä vähän kavereitten pilkkaamana, mutta sydän täynnä intoa ja palavuutta. Oppikoulussa huomattiin Eiran ilmeinen kielipää. Kaikista kielistä tuli aina kiitettävät numerot, mutta esim. historia ei niinkään kiinnostanut. Historian opettajallekin Eira kerran tokaisi: ”Minua ei kiinnosta yhtään menneisyys, minua kiinnostaa TULEVAISUUS!” Mikä tulevaisuus Eiralla nyt!

Eira rakasti vauvoja erikoisesti. Me kaksoset, Matti ja minä synnyimme, kun Eira oli jo 13-vuotias. Siinä välissä oli syntynyt perheeseen veljet: Veikko, Jaakko ja Samuli ja nyt nämä ihanat kaksoset! Eira ja Kaarina joutuivat paljon hoitamaan meitä kaksosia, kun äitikin yritti tienata paperitehtaalla aina välillä vähän ”lisätienestää”. Eiralla ja Kaarinalla oli vuoropäivät, kun hoitivat meitä, toisena päivänä Mirjaa toisena Mattia. Olen kuullut, että sodanjälkeisinä vuosina, kun oli pulaa kaikesta Eira oli taitava ”loihdittamaan” meille kaksosille aina ihania vaatteita vanhoista käänneillä, isoja rusetteja ja mielikuvitusta käyträ-

en, ”Amerikan” paketeista unelmia loihdittien. Ihmiset ihmettelivät: Miten Kallisen kaksosilla on aina niin upeat vaatteet? Eira rakasti vaatteita loppuun saakka! Tosin hänen viimeisten vuosien urhea säästökampanjansa esti häntä ostelemasta kaikkea mielenkiintoista, mutta Eiralla oli aina ihania vaatteita! NYT hänellä on valkoinen vanhurskauden vaate!

Oppikoulun jälkeen Eira halusi lähteä omaa ”leipäkakkua” tienamaan. Harjoittelujakso Malmin lastenkodissa oli mieleenpainuva, mutta ehkä liian rankka Eiralle, nähdä orpo- ja romanilasten kohtaloja, ja hän vaihtoikin alaa ja meni postiin töihin. Siellä Eiran kielitaito pääsi taas kukoistamaan ja postikursilla hän oppi venäjän kielen alkeet niin hyvin, että muisti ne vielä viime vuoden loppupuolella täydellisesti. ”Strastuit tavaritsh” (sanoimme toisillemme)!

Postiaikoina Eiralle ja sydänystäväälle Seijalle tuli ”kaukokaipuu”... Lähderään Kanadaan! Vuonna 1957 tytöt astuivat laivaan, joka vei heidät kauas pois. Siihen aikaan, kun joku lähti Amerikkaan tai Kanadaan, se oli niin lopulista! Ja minulle, pikkusiskolle, Eiran lähtö Kanadaan oli suuri mullistus. Ajattelin, nyt ei auta muu kuin viedä sanoma Jeesuksesta niin nopeasti kuin suinkin kaikille kansoille, että Jeesus voisi pian tulla ja että kaikki pääsemme taivaaseen, jossa ei enää eroa, ei kyynelitä, ei ikävää. Oikeastaan Eiran lähtö Kanadaan oli minulle lähetyskutsun varmistus.

Eira oli uskollinen esirukoilijamme. Olemme niin kiitollisia, että hän sai vierailla kentällämme Indonesiassa ihminen ystäviensä Irjan, Sinikan ja Leilan kanssa. Meillä oli silloin koiria nimeltä Blackie. Eira rakasti koiria. Kerran menimme yhdessä Singaporeen helluntaierätyksen Maailman konferenssiin. Istuimme suuressa juhla kokouksessa siellä. Eiraa itketti. Ajattelin, että nyt on Herra koskettanut erikoisesti Eiraa ja kysäisin: ”Mitä itket?” ”Mulla on Blackietä niin ikävä. Oh Boy! Mutta tiedän, että jos ihmisen rakastaa koiraa - sitä enemmän hän rakastaa myös ihmistä!”

Saimme vierailla monta kertaa Torontossa Eiran luona ja kokea ei ainoastaan hänen vieraanvaraisuuttaan, vaan koko seurakunnan. Olemme syvästi kiitollisia teille kaikille! Seurakunta oli rakas paikka Eiralle! Nyt jääme vain odottamaan sitä hetkeä, kun meidät, kukin vuorollamme kutsutaan kotiin. Kaikkia teitä rakkaita siunaten.

MIRJA YRJÖLÄ

The Homecoming

*There is a celebration in Heaven today;
Our loved one is seeing her Saviour's face.
"Welcome home!" He says, arms open wide,
His voice is full of love and grace.*

*As He takes her hand and shows her around,
I can see the wonder in her eyes.
The beauty before her, she would never trade,
though to see it meant many good-byes.*

*Soon loved ones who arrived before
gather around with joyful greeting.
"We've been waiting for you!" they cry,
"and anticipating this meeting!"*

*There bathed in the Son's glorious light,
and the joyful song of those gathered swelling,
our dear one joins the celebration
welcoming her to her eternal dwelling.*

*When the time comes for each of us
to make our journey to that place,
among all the loved ones there to greet us,
will be her joyful, smiling face.*

Welcome home Eira!!

Anita Kuparinen

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Oli Vappu 1969. Asumme Rekolassa, noin 20 km päässä Helsingistä. Perheeseemme kuuluivat Pentti-isä ja Airi-äiti, Joel-poika ja Päivi-tytär. Naapurissa asui uskova perhe, Liisa ja Eino, Eija-tyttären ja Timo-pojan kanssa. Tietenkin olimme molemmat perheet kasvattaneet lapsemme niin kuin uskovien oli tapana. Veimme heitä rukoushuoneelle kokouksiin, jossa lauloi kitarakuoro ja oli muutakin musiikkia. TV:tä ei kyllä kenelläkään siihen aikaan ollut, siksi musiikki kokouksissa oli olennainen osa.

Tulipa Vapunpäivä sinäkin vuonna, jolloin juhliittiin ja marssittiin soiton säestyksel-

lä. Lapset kuulivat rytmikästä soittoa maantieltä. Joelille tuli kiire ja hän otti naapurin Eijan, Timon sekä Päivi-sisarensa mukaan ja sitten juostiin tien varteen, ja niin he näkivät marssijat ja torvisoitto kunnan kulkevan. Eipä sitä oltu totuttu pelkkään torvien toito-tukseen, vaan ainahan oli lauleltu, jos kerran soitettiin. Niin nytkin alkoi kaikua laulu, ei kylläkään marssijoiden laulamana. Vaan tien varrella seisovat lapset alkoivat laulaa. Sitten juostiin kotiin ja kerrottiin äidille: ”Äiti, tiellä meni paljon ihmisiä jonossa varmaankin kokoukseen, koska he soittivat ja me laulettiin. Kysyin, mitä lauloitte? He vastasivat: ”Se hengen voima tuli Helluntain nyt vielä sama on, nyt vielä sama on. Oi tule Pyhä Henki taas

suo meille voimasi, suo kasteheissa Helluntain jokainen uudeksi. Niin muuttuu kaikki ihmehen oi tullos niin kuin ennenkin.”

Katsoin noita neljää kirkasta innostunutta silmäparia. Sydämessäni huokasin, rakas Jeesus anna tuon rukouksen, laulun muodossa säilyä halki elämän näiden ihmistaimien mielessä. Taisi siinä silmistäni vierähtää muutama kyynelkin. Mitä mahtoivat marssijat ja soittajat ajatella, jos kuulivat laulun sanoja. Tiesin, että uskomme Herraan Jeesukseen tulee monesti koeteltua elämässämme.

AIRI VIRTANEN

SULO EINARI LAARI 90 Vuotta

Sulo Laari täyttää 90 vuotta 21. touko-kuuta. Sulo syntyi Kurikassa vuonna 1921 maanviljelijä-perheeseen, yhdeksi kahdestatoista lapsesta, joista on enää vain neljä elossa.

Sulo on sotaveteraani. Hän palveli Karjalan Kannaksen JV 58-joukoissa Jatkosodassa kolme ja puoli vuotta, konepistooli miehenä etulinjassa. Hän selvisi Kannaksenteräsmyskystä terveenä kotiin. Laarin veljeksistä kaikki neljä sodassa mukana ollutta saapuivat kotiin terveinä. Saamme olla kiitollisia Jumalalle, Kansojen Kait-sijalle, joka armahti Suomen kansaa niin että se uhri, jonka Suomi maksoi, ei ollut turha, vaan on kuin mallina toisille 'pikku-valtioille' ettei taivuta sorron alle. Sulo sai kunniamitaleja: 2. Luokan Vapaudenmitallin (Suomen Marsalkka Mannerheim Päämajassa v. 1944), Kannaksen Ristin (Helsinki, 1957), Sodan 1941-1945 Muis-tomitallin (Helsinki 1957; 1941-1945), 2. Divisioonan Ristin (26.1.1999).

Vuonna 1947 Sulo avioitui Lili Koi-viston kanssa ja kotitalon omistus siirtyi heille. Samoihin aikoihin Kurikan Polven-kyssä alkoi Jumala pelastaa nuorta polvea

vapaakirkollisen toiminnan kautta. Laarin suvusta tuli sisaruksia uskoon. Puhujia alkoi majailla heillä Sulon ollessa edelleen isäntänä talossa. Hän sanoi heille, että voivat kyllä tulla kunhan vain antavat hänen olla rauhassa. Jumala alkoi tehdä työtään Sulon sydämessä. Harrastuksena oli myös raviurheilu. Sulo omisti erikoisen lahjakkaan juoksija hevosen "Mustangi." Lapsia oli jo kolme tytärtä, kun Lili sairastui. Tämä tapaus puhutteli heitä niin voimakkaasti, että se johdatti heidät taivaan tielle. Sulo luopui kotitalasta ja omistus siirtyi nuoremmalle veljelle. Vuonna 1951 perhe muutti Lapväärttiin, mistä oli ostettu sisustusalan liiketalo, jonne myös perustettiin sementtivalimo, jossa tehtiin kattotiiliä.

Yllättäen vuonna 1954 tuli muutto Kanadaan. Perhe jäi Suomeen ja Sulo meni yksin tutustumaan maahan, mutta suurinta oli se, että Jumala meni mukana. Vuoden jälkeen hän huomasi, että tämä onkin hyvä maa kunnonmiehelle ja niin ylitöinä hän rakensi omakotitalon Sudbryn kaupunkiin niin että perhe, vaimo ja viisi lasta, sai Kanadaan tullessaan muuttaa uuteen kotiin vuonna 1956. Kanadassa syntyi

kaksi lasta, siis perheessä oli yhteensä seitsemän lasta.

Kanadassa, kovana työmiehenä, Sulo menestyi hyvin, ensin metsätöissä ja sitten kaivoksella. Myöhemmin 25 vuotta Kähkönen Construction-firmassa kirvesmiehenä, etumiehenä ja viimeiseksi työpäällikkönä. Vuonna 1979 Sulo aloitti oman firman – Laari Construction. Kun viimein tuli aika jäädä eläkkeelle Sulon vävy, Aki Tarvudd, osti firman ja se on jatkanut samalla nimellä tähän päivään asti.

Sulo on toiminut monissa luottamus-tehtävissä: Sudbryn Suomalaisen Helluntaiseurakunnan (Siionin) vanhemmistossa yli 50 vuotta, Sudbryn suomalaisten omistamassa ja rakentamassa Finlandia Kodin rakennuskomiteassa ja johtokunnassa aivan alusta alkaen, Sudbryn Sotaveteraanipiirissä perustajana ja puheenjohtajana. Suomen Sotaveteraaniliitto RY, luovutti Sulolle Kultaisen Ansiomerkin", (Helsinki, 2002).

Vuonna 2004, Finnish Canadian Historical Society (Kanadan Suomalainen Historia Seura) luovutti Sulolle "Pioneer Medal" (Esiraivaajan Mitalli) – "In recognition of your merits as a useful citizen of

Canada and an honoured member of the Finnish race," (Sudbury, 12.9.2004).

Sulo on edelleen kiitollinen Jumalalle elämästä, jonka on saanut elää. Vaimonsa kuolemasta lähtien (2005) Sulo on asunut Finlandia Kodin Palvelukodissa. Laarin lapset perheineen toivottavat Isälle Hauskaa Syntymäpäivää ja monia onnellisia vuosia vielä heidän kanssaan: Helena Laakso, Miriam Laari-Alton, Elisa Cole, John Laari, Hannele Laari-White, Harvey Laari ja David Laari.

KIRJOITANUT:
ELISA COLE

Jumalan parantava voima tänään (osa 1.)

Sanan noudattaminen pitää yllä terveyttä

Raamattu sisältää monia lupauksia parantumisesta. Kun tutkimme, saarnaamme ja opetamme Sanaa, se vaikuttaa meihin myönteisesti.

Parantaminen on yksi niin merkittävä osa Jumalan toimintaa, että hän ilmoitti israelilaisille yhden nimistään olevan Parantaja. "Hän sanoi: "Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käskyjensä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäviksi, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi" (2. Moos. 15:26). Tästä huomaamme, että Sanan noudattamisella on terveyttä vaaliva vaikutus. Sairaudet, jotka tulevat ihmiskeshoon syntielämän seurauksena, alkoholin, huumausaineden, tupakoinnin tai moraalittoman elämän seurauksena eivät samalla tapaa pääse vaikuttamaan Jumalan lapsen kehossa, koska hänen elämäntapansa on puhdas. Henkiselä puolella Jumalan Sana tuo toivoa ja varjelee psyykosomaattisilta sairauksilta. Jumala tahtoo olla omalle kansalleen parantumisen lähde, ei ainoastaan hengellisesti vaan myös fyysisesti ja psyykkisesti.

Sana on lääkettä

Varjelevan vaikutuksen lisäksi Jumala välittää parantavaa voimaansa Sanan kautta. "Hän lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta" (Psalmi 107:20). Jumalan Sana on elävä ja voimallinen ja saa aikaan sen mitä varten se on lähetetty. Sana luo uutta elämää, ei ainoastaan hengessämme ja sielussamme, vaan myöskin fyysisessä olemukssamme. "Poikani, kuuntele minun puhettani, kalista korvasi minun sanoilleni. Älkööt ne väistykö silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpään; sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa" (Sananl. 4:20-22). Jumalan Sana on lääke. Tästä syystä on hyvin merkittävää, että luemme, mietiskelemme, rukoilemme ja puhumme Jumalan Sanaa. Kun luemme Sanaa, joku yksittäinen Sanan lupaus voi Pyhän Hengen vaikutuksesta tulla meille henkilökohtaiseksi lupaukseksi, ilmestykseksi.

Henkemme pitää siitä itsestään kiinni ja vastaanottaa Sanan antaman lupauksen. Juuri näin tapahtui Marja-Liisa Raatikaiselle vuosia sitten. Marja-Liisalla oli kiusallinen ja kivulias vaiva. Erään kerran hengellisessä tilaisuudessa ollessaan Herra puhui hänelle: "Miksi otat sairaudet päällesi, jotka Jeesus on jo kantanut ristillä?" Siinä silmänräpäyksessä Marja-Liisa ymmärsi omalle kohdalleen Sanan ilmoituksen: "Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme parautet" (Jes. 53:5). Hän parani ja tähän päivään mennessä vaiva ei ole palannut.

"Olin yrittänyt uskoa aikaisemmin. Nyt Jumala vaikuttaa uskon minussa, niin kuin Raamattu sanoo: 'Usko, jonka Jeesus vaikuttaa.' Tämä oli nyt juuri sitä," Marja-Liisa toteaa.

Sana luo uskoa

"Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kris-tuksen sanan kautta" (Room. 10:17). Kun saarnaamme ja opetamme Jumalan Sanaa, ihmis-sydämessä syntyy usko Jumalaan ja hänen lupauksiinsa. Pelastava usko syntyy Sanan saarnan kuulemisen kautta. Tämä periaate pätee myös muihin Jumalan siunauksiin, joista Raamattu opettaa. Kun opetamme kasteesta, sen seurauksena ihmiset toimivat Sanan mukaan ja antavat kastattaa itsensä. Kun saarnaamme Pyhän Hengen täyteydestä, usko syntyy tuon siunauksen todellisuuteen ja ihmiset saavat vastaanottaa Pyhän Hengen kasteen. Kun saarnaamme ja opetamme parantumisesta Raamatun mukaan, usko syntyy ja yhä useampi ihminen ottaa vastaan parantumisen lahjana. Näin siis Sanan saarnalla on hyvin merkittävä osuus tässäkin asiassa. Sanan julistaminen on siemenen kylvämistä ja Raamatusta meille annetaan tä-

hän liittyvä periaate: "Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää." Aivan samalla tapaa kuin moni on jäänyt pelastumatta tiedon puutteen tähden, siis sen tähden, että ei ole kuullut evankeliumia, samalla tapaa moni on jäänyt parantumatta, koska ei ole kuullut Raamatun opetusta Jumalan parantavasta voimasta.

Lue, mietiskele, rukoile ja puhu Jumalan Sanan lupauksia ja anna niiden kautta virrata uskon sydämeesi. Ehkä voit rukoilla tänään: "Herra, kiitos, että sinä olet Herra, minun parantajani. Kiitos, että sinun haavojesi kautta olen parannettu. Luovutan sairauteni ja kipuni sinulle, Herra, paranna minut tänään Jeesuksen nimessä. Amen!"

Lopuksi: Herra vahvistaa Sanansa ja parantaa. "Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta." (Mark. 16:20).

MARKO SELKOMAA
MUKAILTU REFERAATTI TALVIPÄIVILLÄ
26.02.2011

Marko Selkomaa
PARANTAKAA SAIRAITA

Marko Selkomaa käsittelee teoksessaan monipuolisesti sitä, mitä Raamattu opettaa sairaiden parantumisesta. Hän jakaa myös henkilökohtaisia, rohkaisevia kokemuksiaan tältä alueelta. Kirjasta välittyy syvä halu noudattaa Jumalan kehotusta rukoilla sairaiden puolesta ja usko Jumalan ihmeitä tekevään, parantavaan voimaan. Marko Selkomaa toimii helluntaiseurakunnan johtavana pastorina Thunder Bayssa.

Tk. AM951 Sh. 21,50 Ilmestymiskuukausi: elokuu 2011

aika media
www.aikashop.fi

Juhlallista musiikkia Vancouverin Kotikirkossa

Runsas kaksikymmentä Pelastusarmeijan punatakkista vaskitorven puhaltajaa Chris Stevensin johdolla tarjosi kerrassaan upean hengellisen konsertin, ilmaiseksi. Jokaisen kappaleen alussa kuultiin kahdella kielellä kappaleen nimi, tekijä ja muuta asiaan liittyvää tietoa. Koko ohjelma alkoi kauniilla ”Ole Herra läsnä pöydässämme”. Heti vaistosi, että nyt varmasti saadaan kuulla jaloa musiikkia. Ja kun mahtavat sävelet kai-kuivat Kotikirkon seinistä, elämys suorastaan sulatti kuulijat penkkeihin. Musiikki kaikkineen oli erittäin harmonista, ja kolme bassoa antoi tarpeen tullen kunnon jyri-nät. Soittajat olivat tulleet eri puolilta BC:tä, ikähaarukka oli 15-80 vuotta ja mukana oli myös muutamia naissoittajia.

Välillä muusikot lauloivat kuorona jonkun laulun, tai yleisö pääsi laulamaan. Jo harmaapäinen baritonisti soitti soolona suomalaisen laulun ”Ruusu laaksossa” ja toinen ikämies lasketteli tosi nopeita kuvioita kornettisoolossaan. Melodiset esityk-set kertoivat Ristiinnaulitusta ja Ylösnousseesta Vapahtajasta, sovituksesta ja muista kristinuskon perusteemoista. ”Kuningas Daavidin tanssilaulu Herralle” ja muhkeat marssit antoivat rytmiä sekaan. Kotikirkon Veera Lehtimäki tulkitsi pianolla hienosti ”Psalmin 23” yhteistyössä laulavien ja soittavien muusikoiden kanssa.

Pastori Bruce Robertsonin pieni päätöspuhe kertoi hebrealaisista Baabelin van-

keudessa. – Hei hebrealaiset, laulakaapas meille nyt niitä Jerusalemin lauluja! Vastaus oli, että kuinka me voisimme laulaa niitä täällä vieraalla maalla. Jotain samaa kokee kristitty, kun laulaa täällä alhaalla näitä taivaan maan lauluja. Antoisin konsertin päätteeksi koko kirkkoväki yhtyi rukoukseen ja lauloi vielä ruotsalaisen Carl Bobergin kuolemattoman ”On Herra suuri”. Tässä konsertissa oli jotain erikoista, siitä jäi niin taivaallinen olo. Kahvitkin nautittiin iloisella mielellä. Puhuivat kuulemma jo seuraava-koncertista, ollaanpa kuulolla.

L. MYRRÄ

Terapeuttisesti toimivan sielunhoitajan ammattillisia työkaluja OSA 5

JATKOA SIVULTA 5

erittäin tärkeää, että terapeut-tisesti toimiva sielunhoitaja tutkii omaa jumalakäsitystään ja hoitaa sen kuntoon ennen kuin ryhtyy auttamaan toisia. Kukaan ei ni-mittään osaa tarjota toiselle muu-ta kuin mihin itse uskoo. Olisi kohtalokasta, jos sielunhoitaja ei osaisi ensisijaisesti tarjota hoidet-tavalle sanomaa Jumalan ääret-tömästä rakkaudesta, ja kaiken kattavasta armosta oman vääris-tyneen Jumalakäsityksensä takia.

Terapeuttisesti toimivan sie-lunhoitajan on hyvä tunnistaa myös, mikä merkitys projektiol-la voi olla sielunhoitotilanteessa. Hoidettava voi projisoida (hei-jastaa) tunteensa ja luonteenpiir-teensä sekä jumalakäsityksensä että sielunhoitajaan. Näin ollen hoidettavan jumalakäsitys on saattanut saada aineksia joko hä-

nen varhaisista ihmissuhteistaan tai hänen omista tunteistaan. Ju-mala voi siis vääristyneesti olla ihmiselle joko projektioiden koh-de tai transferenssihahmo. Sa-moin sielunhoitaja! Jos sielunhoitaja on tietoinen tästä, hän ei suostu täyttämään transferens-siodotuksia, esim. jos hoidettava olettaa hänen olevan arvosteleva ja tuomitseva on tärkeää, että hän ei sitä ole. Jos hoidettava olettaa hänen olevan etäinen ja välinpitä-mätön, on tärkeää, että tällainen-kaan transferenssiodotus ei täyty. Se, että sielunhoitaja osaa tunnis-taa transferenssiodotuksen, jota hoidettava hänelle yrittää tarjota, antaa tärkeää tietoa henkilön jumalakäsityksestä, ongelmien syystä ja tuo näin ollen arvokasta sisältöä keskusteluun.

Jumalakuvan muuttuminen voi auttaa tunne-elämän haavo-jen paranemisessa.

HEIDI AHONEN

CONTINUED FROM PAGE 12

as we studied the Bible together and she became a prayer warrior for me as well as for our church. When she was no longer able to come to church due to her in-ccreasing frailty and age, she asked what she could do. She was given a list of people to pray for. This she does faithfully, every night. Whenever I need prayer I know I can ask Irma, and she will pray. We often pray together on

the phone too. Sometimes when I call, she can hardly speak, but she always seems better again the next time I talk to her. In fact, Irma has been ”at death’s door” on a number of occasions, but somehow has always made it back. I am so glad that she is still alive! Let us remember to hold this prayer warrior up in prayer, too! Thank you, Irma for being my Mum and loving me!

ANNE LAPPALAINEN

Eira (Kallinen) Kemppainen

KEMPPAINEN, Eira (nee Kallinen) - Passed away peacefully at Sunnybrook Health Sciences Centre with her loved ones by her side on Friday, April 8, 2011 at the age of 78 years. Eira, loving mother of Seija (Gary), Paul (Taru), Leena (Darren), Tom and Reijo (Miriam). Cherished grandmother of Joel and Elisa, Amy and Katie, Lisa, Cameron, Michael and Benjamin. Dear sister of Anneli and Mirja. Predeceased by her siblings Kaarina, Veikko, Samuli and Matti. Condolences may be left at www.jerrettfuneralhomes.com

Uutispalsta JAPANI

Jatkakaamme rukousta maan toipuessa maanjäristyksen ja sitä seuranneen tsunamin seurauksista maaliskuun 11. pnä. Katastrofista aiheutu-neet vahingot on arvioitu 310 miljardia dollariin. Yli 13 000 ihmistä on vahvistettu kuol-leiksi ja 14 000 edelleen ka-teissa ja noin 145 000 ihmistä asuu evakointikeskuksissa. Rukoilkaamme, että Juma-la jatkuvasti parantaisi niitä, jotka ovat loukkaantuneet ja lohduttaisi ihmisiä, jotka ovat menettäneet perheensä, omaisiaan ja ystäviään. Ru-koilkaa myös, että Jumala antaisi johtajille ja työntekijöille viisautta heidän tehdessä rat-kaisuja ydinkriisiä koskeissa kysymyksissä ja että evanke-liumi leviäisi ympäri Japania.

Halauksia ja suudelmaa

JATKOA SIVULTA 5

gon ensimmäisten säteiden kullatessa korkeiden eucalyp-tus-puiden latvoja, kun kolumbus-apat aloittivat oman kuoronsa. Olihan se kuulemisen ja näkemisen arvoista! Kurnuttavan kuoron kumea ääni kaikui lähes aavemai-sesti eri puolilla sademetsää. Kuoroon yhtyivät kymme-net eri lintulajit pehmentäen ja monipuolistaen kuoron monotonisuutta. Nyt ymmärsimme, miksi Aulis halusi tämän kokea. Aamun valjetessa saimmekin sitten kiika-riimme noita upeita eläimiä: mustavalkoisia, parrakkaita ja huiskuhäntäisiä veitikoita. Kannatti herätä!

Levottomuuksia Jimmassa

”Etiopiassa rauhallista. Viime kuukausien levotto-

muudet Arabimaissa eivät ole vaikuttaneet elämään Etio-piassa. Rukoillaan edelleen rauhaa koko Afrikkaan.” Näin kirjoitimme heti Auloksen ja Annen matkan jälkeen uutiskirjeeseemme. On suorastaan ironista, että välittö-mästi kun olimme palanneet Debreen saimme kuulla, että myös Jimman alueella on ollut levottomuuksia. Ääri-muslimit olivat polttaneet kirkkoja ja pieksäneet uskovia. Ehkä pohjois-Afrikassa olevien levottomuuksien malli oli saavuttanut tämän, perinteisesti rauhallisen kansakun-nan ääriilmiökeitä niin, että näistä tuhoista saimme uuti-sia. Jatkossa kuulumme, että tilanteeseen liittyy myös poliittista epävakaisuutta. Yhteenä 56 kirkkoa oli poltettu alueella ja taloudelliset tappiot nousivat noin 2,5 miljoonaa dollariin. Tällä hetkellä pidätettyinä on satoja tihu-töihin osallistuneita. Voimme vain rukoilla, että rauha ja Rauhan Ruhtinaan läsnäolo saa lisääntyä noilla alueilla.

Perusta kestää

Kun maahan palaa 14 vuoden jälkeen on moni asia muuttunut: Tiet, kaupungit, autojen määrä, ihmisten pukeutuminen jne. Mutta on myös monta asiaa, jotka eivät ole muuttuneet: Jumalan Sana, ihmisten vieraan-varaisuus ja rakkaus, injera, wotti, byrokratia jne. Aulis ja Anne asuivat aikanaan Shebessä kahdeksan vuotta. Paikalla toimii yhä voimakas seurakunta. Ihmisiä tulee yhä uskoon ja liittyy seurakuntaan ja Jumalan valtakun-ta kasvaa. Shebestä kotoisin ja tällä hetkellä helluntaikir-kon johtotehtävissä oleva, Tamirat puki koko vierailun ydinasian sanoiksi Annen ja Auloksen lähtöhetkessä: ”He ovat minun hengelliset vanhempani, isä ja äiti. He antoivat elämäni perustan, joka on kestänyt kaikki nämä vuodet ja kestää yhä Jeesuksen Kristuksen tuntemisen.”

SAM TUOKKOLA

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minun puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://sion.blogspot.com>

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

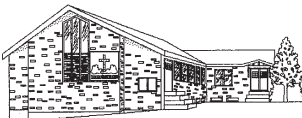
Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Lienes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. (978) 343-9659

Rukousskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd,
Lake Worth FL 33461, USA

Pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

Puh/fax kirkolle: (561) 533-5716

Puhelinsana 24 h: (561) 585-1110

Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am English Worship Service
klo 6:00 pm Iltakirkko
Ke klo 7:00 pm Prayer Meeting
klo 7:00 pm Youth
To klo 7:00 pm Sanan ja rukouksen ilta
Su klo 9:00 am Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Helvi Huopalainen 70 vuotta

Hyvää Äitienpäivää ja Onnellista syntymäpäivää Rakkaalle Äidilleni!

Kiitän Jeesusta äidistäni. (Helvi Huopalainen, syntynyt toukokuun 14. 5. 1941 Kerimäellä). Äidillä on tärkeä osuus lapsen elämässä hänen kasvaessaan aikuiseksi. Pienestä asti äidillääni on ollut merkittävä osa elämässäni. Äitinä ja tyttärenä meillä on myös Kristus keskeisenä keskusteluissamme.

Äitini rakkaus Jumalaa kohtaan on ollut suurena siunauksena minulle. Hän opetti minua rukouksesta, sen voimasta, ja siitä suojeluksesta ja toivosta, joka meillä on Jeesuksen nimessä ja Hänen Sanasaan. Äiteinä tänään, meillä on Raamattu, joka on tehokas apu jokapäiväisessä elämässämme. "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni" (Ps. 119:105). "Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiet-

täväksi" (Fil. 4:6). Muista: "... sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan" (Matt. 6:8).

Raamattu opettaa meille: "Totuta poikasen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea" (San. 22:6). Haluan kiittää äitiäni hänen rakkaudesta ja jatkuvasta opastuksesta, jota arvostan suuresti! Jumalan runsasta siunausta sinulle!

Rakastan sinua Äiti,
Anne V.

HAPPY MOTHER'S DAY & HAPPY 70th BIRTHDAY TO MY DEAR MOTHER

I thank Jesus for my mother Helvi Huopalainen, born May 14th, 1941 in Kerimäki Finland. Mothers play a great and important role in their children's lives as they are growing to become adults. Since I was a young girl, my Mother has been an important part of my life, and still is. As daughter and mother we share Christ in our rela-

tionship and conversation. I'm blessed with a Mother who has a heart for God. She has taught me about prayer, the power of prayer and the great strength, protection and hope we have in the name of Jesus and His Word.

As Mothers today, we have the Bible, a powerful tool, to help us daily. "Your word is a lamp to my feet and a light for my path" (Psalm 119:106). Also, "Do not be anxious about anything, but in everything, by prayer and petition, with thanksgiving, present your

requests to God" (Phil. 4:6). Remember, "...your Father knows what you need before you ask him" (Matt. 6:8).

The bible teaches us to "Train a child in the way he should go, and when he is old he will not turn from it" (Proverbs 22:6). I thank you Mother for your endless guidance and love and I appreciate you for it! May God richly bless you.

Love you Äiti,
Anne V.

God gave me a new "Mother"

I have already written how, as a missionary in Africa, God gave me sisters and daughters, now I want to tell you how God gave me mothers.

My own darling mother died on January 15, 1970 of a sudden heart attack. I remember her with love whenever I think of her. She was only 61 years of age. I still miss

her. She was such a fun and happy person. I never heard her say a bad word about anyone. She sang hymns all day and loved each of her 4 children dearly, calling us her treasures. After she died, my heart ached, but God had his own brand of healing for me. "He heals the broken in heart and binds up their wounds" (Psalm 147:3).

In Africa, many older women mentored me, and I met mission-

nary Maybeth Gray in 1984 at a Women of Faith meeting. She asked if she could write to me. Her letters came to me almost every month and were full of love and encouragement that carried me for the rest of the time I was in Africa. She died in Vancouver after we came home to Canada in 1997. I will always remember her with love as well. She was a "mother" that God sent to fill the place

Irma Niemi and Anne Lappalainen

THUNDER BAY 28-31.07.2011

Jumala Voi!

POHJOIS-AMERIKAN SUOMALAISEN
HELLUNTAIHERÄTYKSEN KESÄKONFERENSSI

Juhlapuhujana Suomesta
Pastori-Evangelista Leo Niemelä

saalemseurakunta
21 Walkover Street, P7B1L1, Thunder Bay

in my heart that was left by my own mother's death.

We moved to Thunder Bay from Africa in 1997, and God gave me a new "mother". In fact, she even calls herself my "Äiti" (the Finnish word for mother). Her name is Irma Niemi (nee Häikio). Irma was born in Oulu on July 19, 1926. One of 12 children, she later lived in Topaniemi, Kuusamo. When she was born, she had water on her lungs, which turned into a bad infection. She was not expected to live, but somehow with her own brand of "Suomensisu" she is still with us today. She came to Canada in 1958, with her husband, Kalevi Niemi and had

five children. One died as a baby, to her great sorrow. She has worked as a goldsmith and also in our famous Hoito restaurant, here in Thunder Bay.

Irma fully surrendered her life to Jesus about 12 years ago after seeing a vision of an angel and joined Saalem church. She became a radiant, happy Christian. When she was baptized by Pastor Juha Ketola he asked her, "Irma, do you believe in Jesus?" She shouted her reply, "Varmasti!" - For sure!

A bond developed between us

CONTINUED ON PAGE 10

Happy Mother's day